Wösten juridisch advies

Postbus 11721 wosten@ xs4all.nl Tel (070) 322 8859
2502 AS 's-Gravenhage banknr 707.140.307 Fax (070) 322 6655

PLEITNOTITIE

Zaaknummer : 12/469
Zittingsdatum: 3 mei 2012, 15.00 uur

Onderwerp
Vereniging Behoud de Parel en MOB verzoeken om vernietiging van het besluit van B&W van Horst aan de Maas inzake het besluit op bezwaar volgend op een verzoek om handhaving met betrekking tot een veehouderij aan de Laagheide 9 te Grubbenvorst.

Verzoekers / appellanten worden vertegenwoordigd door mr. V.R. Wösten.

Geachte voorzitter,

Spoedeisend belang
Sinds het verzoek om handhaving in augustus 2011 is concreet niets gewijzigd in de bedrijfsvoering van de veehouderij. De optredende milieu-emissies zijn onomstreden in strijd met de wettelijke normen. Met de optredende emissies is sprake van milieuschade als gevolg van ammoniak-, fijnstof-, en geuremissies.
De ammoniakemissies veroorzaken in cumulatie met de emissies van andere veehouderijbedrijven een overbelaste situatie op omliggende natuurwaarden. Hierom is de Wet Ammoniak en Veehouderij met de bijbehorende Regeling Ammoniak en Veehouderij (RAV) alsook het Besluit Huisvesting (Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij) in het leven geroepen. Met als doel de overmatige ammoniakemissies vanwege veehouderij te reduceren gelden (onder meer) wettelijk bepaalde maximale emissie-eisen per mestvarken-dierplaats.

De meeste veehouderijbedrijven hebben hun bedrijfsvoering tijdig (uiterlijk in 2007) aangepast. Het bedrijf aan de Laagheide is inmiddels bijna 5 jaar te laat met het toepassen van de wettelijk vereiste maatregelen. Het laten voortduren van deze onwettige emissieniveau's is niet enkel schadelijk voor omliggende natuurwaarden, maar is bovendien frustrerend voor de veehouders die wel tijdig tot de vereiste milieu-investeringen zijn overgegaan. Het bedrijf aan de Laagheide profiteert sinds 2007 van oneerlijke concurrentie ten opzichte van collega veehouders als gevolg van het achterwege laten van milieu-investeringen.

Met het toepassen van emissiereducerende technieken treedt tevens een reductie op van geur- en fijnstofemissies. De huidige geur- en fijnstofemissies hebben een negatieve effect op de kwaliteit van de leefomgeving.

Nu de schadelijke emissies reeds bijna 5 jaar voortduren, en die emissies aantoonbaar schadelijke effecten geeft, is verder uitstel van gepaste maatregelen niet aanvaardbaar.

Het verzoek
Met schorsing van het besluit op bezwaar wordt geen wijziging in de bestaande situatie gebracht.
Dit is anders indien direct uitspraak in hoofdzaak zou worden gedaan. Met een onmiddellijke uitspraak in hoofdzaak kan worden bereikt dat B&W op korte termijn wel tot het vereiste handelen komt.
Volgens verzoekers staat geen doorslaggevend argument in de weg aan een onmiddellijke uitspraak in hoofdzaak.

De gronden voor het verzoek / beroep
Eerst met het besluit op bezwaar worden de juridisch relevante feiten door B&W passend weergegeven.
Door B&W wordt erkend dat geen zicht bestaat op legalisatie.
Toch ziet B&W af van handhaving, en baseert dit op de stelling dat dan sprake zou zijn van onevenredige kapitaalsvernietiging. B&W licht die stelling overigens niet toe.

Onwaarschijnlijk is dat B&W hiermee doelt op een verplichting tot uitvoering van tijdelijke bedrijfsinvesteringen. Onduidelijk is wat B&W met 'kapitaalsvernietiging' bedoelt.

Mogelijk doelt B&W op het gedeeltelijk staken van de veehouderij.
Indien die veronderstelling juist is, dan kan niet worden ingezien welke kapitaalsvernietiging ontstaat indien de varkenshouder wordt verplicht tot het staken van overmatig gehouden aantallen dieren.

Niet kan worden ingezien dat het verwerven van een lager inkomen als gevolg van een beperkte bedrijfsvoering gelijk staat aan kapitaalsvernietiging. Hierbij wijzen cliënten op het gegeven dat de veehouder gedurende bijna 5 jaar een oneerlijk concurrentievoordeel heeft genoten ten opzichte van zijn collega-veehouders. Waar andere veehouders wel milieu-investeringen hebben gepleegd, heeft de het bedrijf aan de Laagheide inkomen kunnen verwerven zonder de betrokken investeringen te doen.
Overigens treedt onaanvaardbare milieuschade op.
Terreinbeherende organisaties zijn veel geld kwijt met plaggen en maaien om de effecten van de overmatige stikstofdeposities onder controle te houden.

Indien meer specifiek naar de bedrijfsvoering wordt gekeken, dan kan het volgende worden opgemerkt.

De gemiddelde emissiefactor dient krachtens wettelijk voorschrift maximaal 1,4 kg per mestvarken-dierplaats te bedragen.
Er worden 1.269 dieren gehouden in stalsysteem RAV-code D 3.2.9.1 (chemische luchtwasser) met emissiefactor 0,8 kg per dierplaats.
De overige 5.262 dieren worden gehouden op stalsysteem RAV-code D.3.2.1.1. met emissiefactor 3,0 kg.
Deze gegevens volgen uit de geldende milieuvergunning.

Om gemiddeld per dierplaats onder de emissiewaarde van 1,4 kg te komen, dient het totaal aantal dieren tot een aantal van 1.745 te worden teruggebracht. Immers, 1.269 varkens x 0,8 kg + 475 varkens x 3,0 kg = 1.015 + 1.425 = 2.440 kg. Indien 1.269 + 475 = 1.745 varkens worden gehouden met een totale emissie van 2.440 kg is sprake van een gemiddelde emissie per dierplaats van 2.440 : 1.745 = 1,4 kg.
Met deze bedrijfsvoering lijkt te worden gehandeld in overeenstemming met de wettelijke eisen.

B&W heeft bovenstaande ten onrechte niet kenbaar onderzocht, laat staan overwogen.
Niet kan worden ingezien dat de weergegeven bedrijfsvoering sprake is van onevenredige kapitaalsvernietiging, die aan handhavend optreden in de weg staat.
Reeds hierom kan het besluit op bezwaar alsook het besluit op verzoek geen stand houden.

Dank voor uw aandacht.